buiten band

Jaargang 36
Winter 2017
Uitgave van de Vereniging van Gepensioneerden ANWB
Lid van het NVOG

Sint in oktober

Zonnige dag op de Linge

Vamos, met Mieke in de Andes (2)

Belangenbehartiging gepensioneerden

VG-ANWB

Kijk voor informatie op onze website: www.vg-anwb.nl

Colofon

Bestuur VG-ANWB
Adres :
Bestuurssecretariaat VG-ANWB
Goudenregenzoom 122,
2719 HD Zoetermeer
tel. 079-8886210
secretariaat@vg-anwb.nl

Dick Kooman, voorzitter
voorzitter@vg-anwb.nl

Frank Twiss, secretaris
secretaris@vg-anwb.nl

Bert Nollen, penningmeester
penningmeester@vg-anwb.nl
girorekening NL47INGB0003816027
ten name van Vereniging van
Gepensioneerden ANWB

Mieke Geursen, ledensecretariaat
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Annette Notenboom, evenementen
activiteiten@vg-anwb.nl

Regiocontacten
Willem Amons
regiocontact@vg-anwb.nl

Ledensecretariaat/berichten
Voor alle mutaties en contacten
Adres:
Ledensecretariaat VG-ANWB
Koninginnelaan 49
2281 HB Rijswijk (ZH)
ledensecretariaat@vg-anwb.nl

Rolf van der Loo, tel. 070-399 20 77
Mieke Geursen, tel. 071-561 64 21

Website www.vg-anwb.nl
Luc van der Woude, webmaster
webmaster@vg-anwb.nl
Jos Vroomans, webredacteur
webredacteur1@vg-anwb.nl

Pensioenfonds ANWB
www.pensioenfondsanwb.nl

NVOG
De VG-ANWB is lid van de NVOG
www.gepensioneerden.nl

Redactie Buitenband
Luc van der Woude, hoofdredacteur
hoofdredacteur-bb@vg-anwb.nl
Bert van der Snoek, redacteur
redacteur1-bb@vg-anwb.nl
Jos Vroomans, redacteur
redacteur2-bb@vg-anwb.nl

Redactie activiteiten
Annette Notenboom,
redacteur activiteiten
en evenementen
activiteiten@vg-anwb.nl

Vormgeving
Chris Soudan,
vormgeving-bb@vg-anwb.nl

Team fotografen
Mieke Geursen, coördinator
fotografie1-bb@vg-anwb.nl
Jos Vroomans,
fotografie2-bb@vg-anwb.nl
Thijs Tuurenhout,
fotografie3-bb@vg-anwb.nl

Kopij volgend nummer
uiterlijk voor 26 januari 2018
naar: *hoofdredacteur-bb@vg-anwb.nl*

Druk Buitenband
De Boer, Zoeterwoude

Redactioneel

Van de hoofdredacteur

Terugkijkend op 2017 hebben we een bewogen jaar achter de rug op politiek, sociaal en economisch gebied. Op politiek terrein hebben we weer een (nieuwe) regering, die sociaaleconomisch de nodige veranderingen in gang gezet heeft, mede als gevolg van de economische opleving alom. Hopelijk merken wij gepensioneerden daar eveneens wat ten positieve van. Binnen de VG-ANWB gaan de ontwikkelingen ook door. Zo is de opmaak van de Buitenband aangepast naar een driekoloms indeling van de pagina's, waar mogelijk. De foto op de cover past zoveel mogelijk bij een thema van het blad en het kleurgebruik van de kopjes wordt volgens een ander inzicht toegepast.
In het kader van de grotere aandacht voor de privacybescherming tegenwoordig, er komt een nieuwe Europese wet in dit verband, is de website van de vereniging hierop nu ingericht door de toepassing van een persoonlijke gebruikersnaam en wachtwoord. Niet alleen dit is veranderd, maar ook de hele inhoud van de website ging op de schop. Niettemin is getracht zoveel mogelijk het gebruiksgemak voorop te stellen, maar voor sommige pagina's, zoals bijvoorbeeld voor ledeninfo en foto's moet u dus op de nieuwe manier inloggen, allemaal zoals in de brief aan de leden inmiddels is uitgelegd.
De belangrijkste veranderingen zijn:

- Gemakkelijk en veilig contact met de vereniging via handige formulieren vanaf de website;
- Nieuw berichtensysteem, ingedeeld naar onderwerp met zoekmogelijkheden.

Verder is het team uitgebreid met een webredacteur in de persoon van Jos Vroomans. We hopen met al deze aanpassingen goed beslagen ten ijs het nieuwe jaar in te gaan.

Mede namens de volledige redactie van de Buitenband en website wens ik u bij deze heel fijne en gezellige feestdagen, een goede jaarwisseling en een voorspoedig 2018 toe. Proost!

Luc van der Woude

Inhoud

Redactioneel	2
Van de Voorzitter	3
Nieuwjaarsrecepties 2018	3
Beste Mensen, lezers aan het woord	4
Goodwill op een fiets: Beno Koens	6
Dingen van de Dag, Column van Joop Karsemeijer	7
Verslag RCP-bijeenkomst 2017	7
Belangenbehartiging in het Haagse: Beno Koens	8
Oktober-Sint: Adriaan Pels	14
Onvergetelijke herinneringen: Joop Karsemeijer	10
Vrij en Werk: Bert van der Snoek	12
Annette's Allerlei	14
Vamos, met Mieke in de Andes	16
Zonnige dag op de Linge	18
Herkent u deze oud-collega's nog?	20
Vitaal: Joop Hamerslag	21
Pensioen en Zorg: Beno Koens	22
Nieuws van het ledensecretariaat	23
Puzzel	24

Foto omslag: Winterpret

Van de voorzitter

Al weer de laatste Buitenband van dit jaar

De donkere, maar hopelijk ook voor ieder gezellige dagen zijn weer aangebroken. Nederland lijkt een lichte toekomst tegemoet te gaan. De belofte van het nieuwe kabinet is dat iedereen er op vooruit zal gaan.
We zijn benieuwd of dat nu ook echt voor onze groep van gepensioneerden gaat gebeuren. Onze koepelorganisatie NVOG - zie ook het artikel van Beno Koens elders in dit blad - houdt dat scherp in de gaten en zal de politieke partijen in Den Haag daarop blijven aanspreken. Een belangrijk element daarin is het kostenpeil van de zorgverzekeringen. De tijd voor aanpassing van uw zorgverzekering, of de keuze voor een andere maatschappij is weer daar.
Dat laatste moet dan voor 1 januari aanstaande gebeuren. De ANWB zendt jaarlijks informatie over de aanpassingen van de premies en de eigen bijdragen. In de eindejaarsbrief, die u weer van ons ontvangt, gaan we op dit onderwerp nog nader in.

Inmiddels is onze vernieuwde website *www.vg-anwb.nl* in de lucht. Alle leden zijn geïnformeerd over de veranderingen en hebben op hun e-mailadres de instructie ontvangen hoe in te loggen via de veiliger methode met eigen gebruikersnaam en persoonlijk wachtwoord.
We hopen natuurlijk dat alles zonder problemen blijft verlopen, anders kunt u zich melden bij *webmaster@vg-anwb.nl* of het ledensecretariaat.

In de column van Beno Koens over Pensioen en Zorg elders in dit blad geeft hij aan dat onze kandidaat Jaap de Wever is benoemd als opvolger van Beno in het Verantwoordingsorgaan en dat de procedure voor de opvolging van Marlène Philippus in het bestuur van het ANWB Pensioenfonds is opgestart. We wensen Jaap veel succes en danken Beno voor het nuttige werk, dat hij ook in deze functie voor onze vereniging en de leden heeft verricht. Ook danken we Marlène Philippus voor haar jarenlange inzet in het bestuur van het pensioenfonds voor met name de belangen van de gepensioneerden. Onze penningmeester Bert Nollen wensen we ook veel succes, voldoening en wijsheid, er van uitgaande dat hij als opvolger benoemd wordt. De toekomst van het ANWB Pensioenfonds als zelfstandig fonds is steeds een punt van aandacht. Een belangrijk element daarin is de beschikbaarheid van capabele bestuurders. In ieder geval wordt daaraan met Jaap en Bert voldaan.

Prettige feestdagen en graag tot ziens in het nieuwe jaar, met weer veel gezellige en interessante bijeenkomsten.

Dick Kooman, voorzitter VG-ANWB
voorzitter@vg-anwb.nl.

Nieuwjaarsrecepties 2018

Ook in 2018 zullen we elkaar weer op diverse locaties de beste wensen voor het komende jaar kunnen toewensen.
Hieronder de data en locaties.

Vrijdag 12 januari:
ANWB hoofdkantoor te Den Haag, in het bedrijfsrestaurant op de 7e etage

Dinsdag 16 januari:
Assen, Van der Valk hotel,
Balkenweg 1, 9405 CC Assen

Donderdag 18 januari:
Apeldoorn, Van der Valk hotel
De Cantharel,
Van Golsteinlaan 20, 7339 GT Apeldoorn

Dinsdag 23 januari:
Gilze Rijen, Van der Valk hotel,
Klein Zwitserland 8, 5126 TA Gilze.

Op het hoofdkantoor te Den Haag is de receptie vanaf 15.30 tot 17.30 uur. Op de overige locaties van 14.00 tot 17.00 uur.

Wij hopen dat u in de gelegenheid bent op een van deze locaties aanwezig te kunnen zijn. Wij stellen het op prijs als u ons dit laat weten zodat wij de zalen goed kunnen laten inrichten en de catering te verzorgen.

U kunt uw komst doorgeven op emailadres: *ledensecretariaat@vg-anwb.nl* of u aanmelden via onze website: *www.vg-anwb.nl*

In Memoriam Frankje Noordervliet

Op 13 augustus van dit jaar overleed Frankje Josephine Noordervliet–van West, oud-voorzitter van onze vereniging, op de leeftijd van bijna 94 jaar. Frankje werd bestuurslid van onze vereniging in 1988 en volgde mr. Faber na diens overlijden in 1989 op als voorzitter. Een functie, die ze met veel verve tot 1994 bekleedde. Bij haar afscheid als voorzitter schonk ze haar opvolger mevrouw Dorpema een nieuwe voorzittershamer. Die hamer, voorzien van haar naam, doet nu nog steeds dienst bij de jaarlijkse Algemene Ledenvergaderingen.

Na haar voorzitterschap trad zij toe tot de redactie van de Buitenband. Gedurende twaalf jaar, tot 2006, maakte ze als secretaris deel uit van de redactie, die toen – vanaf 1994 tot 2005 – onder leiding stond van Jan Korstjens. Daarnaast was zij tussen 1997 en 2009 nog 5 jaar lid en 5 jaar reservelid van de kascommissie.

Mevrouw Noordervliet, zoals onze generatie haar kende, begon in 1954 als vakantiekracht bij de ANWB in de Parkstraat, kwam na twee jaar in vaste dienst en bekleedde uiteindelijk de functie van chef Reizen en Kampeerdocumenten. Met overtuiging zette ze zich in voor de belangen van het personeel en van de ANWB. Dat kon ze na haar pensionering in 1988 nog vele jaren – ook tot haar eigen voldoening – voortzetten bij de VG-ANWB. Na haar actieve rol bij de VG-ANWB bleef ze de band met de ANWB en de VG-ANWB altijd koesteren en tot op hoge leeftijd bezocht ze onze nieuwjaarsrecepties en Algemene Ledenvergaderingen. Haar vitaliteit en zelfdiscipline zijn nog in de Buitenband van winter 2014 beschreven in de rubriek Vitaal.

Frankje Noordervliet was een echte dame, die veel van zichzelf en ook van anderen vroeg. Dat kon wel eens confronterend zijn, maar wel altijd fair en verstandig en met het goede voor ogen. Dat kon ik opmaken uit de verhalen van haar familie op de begrafenis. Veel leden zullen zich Frankje ook als zodanig herinneren.

Door haar lange leven met de ANWB en de vele verhalen, die ze daarover met haar familie deelde, werd het zeer gewaardeerd dat ik als oud-ANWB-er en vanuit de VG-ANWB haar begrafenis bijwoonde. We gedenken haar met veel respect voor haar inzet en positieve instelling voor onze vereniging gedurende zo vele jaren.

Dick Kooman
voorzitter VG-ANWB

lezers reageren

Beste Mensen

The ANWB goes internet

Anno 2017 is internet de gewoonste zaak ter wereld. Toch werd het pas in 1995 een communicatiekanaal tussen de ANWB en haar leden. Mijn eerste ervaringen met beeldschermen dateert van rond 1975. Samen met Ria Hijna en Rens Bakker was ik uitverkoren om met een beeldscherm te werken. De grote vraag was namelijk hoe personeelsleden zouden reageren op deze nieuwe techniek. Er werden drie werkplekken in de gang van het A-gebouw gemaakt. ATMS was een stand alone systeem, een veredelde typemachine. Een historische ervaring. Vele ontwikkelingen volgden elkaar op totdat René van der Brand in begin jaren negentig de gelegenheid kreeg om de mogelijkheden van internet te ontwikkelen. Tot die tijd konden wij vanuit de afdeling Toeristische Documentatie alleen Centrale Informatie en kantoor Gv1 voorzien van actuele toeristische informatie. De overige kantoren hebben er nog vele jaren op moeten wachten. Terug naar René van der Brand.
Ik herinner mij René als een gedreven en bevlogen man. Voor velen moet hij echter een lastig mannetje geweest zijn, want hij had een visie die men in die tijd niet kon of wilde volgen. Hij kreeg ergens achteraf een kamertje en legde daar de basis voor wat later een omvangrijke internetactiviteit zou worden.
Met het leveren van evenementenlijsten (tegen betaling!) waren wij de eersten die data aanleverden; data die voor CI en de kantoren online beschikbaar waren. De belangstelling voor internet nam snel toe en in 1995 was het grote moment aangekomen: 'The ANWB goes internet'. Voor het eerst ging de ANWB haar leden tutoyeren.
Een nieuwe generatie IT-ers stond te popelen om via internet onze leden steeds beter te bereiken en te informeren. Pionier René van der Brand verdween uit beeld, tot nu toe!

Huibert Oppedijk van Veen

De reünie

En weer kwam de 'leukste redactie ooit' (1988-1993) van de Kampioen bij elkaar. Nu in huize Van Drunen in Leiden.

De oude Kampioenredactie aan tafel. Van links naar rechts: Anneke Karthaus, toen redactrice en nog altijd de oudste van het stel, maar nog jong van geest, Adriaan Huigen, toen redacteur auto en verkeer, nu leraar én buschauffeur, Henk van Drunen, toen hoofdredacteur, nu directeur Bestuursbureau van ons Pensioenfonds, Ingrid van Dam, toen redactieassistente, nu onderwijsassistente, Bert van der Snoek, toen eindredacteur, nu redacteur bij de Buitenband en last but not least Petra van der Kwartel, toen redactrice toerisme en nu zeer actieve zzp-er.

Weer werden herinneringen opgehaald, weer werden de sterke verhalen nog sterker dan de vorige keren, weer werden de blunders die werden gemaakt nog groter dan de vorige keer en natuurlijk deed de redactie van toen het veel beter dan wat ze er nu van bakken. Jaja...
Uiteraard werd de inwendige mens niet vergeten. We prezen ons gelukkig dat de reünie deze zomer bij Henk van Drunen werd gehouden, want in Henk schuilt een topkok. Hij heeft zelfs ooit samen met oud-collega Edward Roos een mooi kookboekje uitgebracht: Koken voor je vrouw, met 'makkelijke' (vindt Henk) recepten en wetenswaardigheden.
Kortom: wéér een geslaagde reünie. Heeft u onlangs ook een reünie meegemaakt of staat er een te gebeuren? Laat het ons dan weten en stuur een foto, dat plaatsen we dat in deze rubriek.

Bert van der Snoek,
redacteur1-bb@vg-anwb.nl

Allemaal in de Eend

Victoria de Kleijnen verraste ons (weer!), nu met een leuke foto van haar en haar collega's van de Verkeersafdeling, onderdeel van Belangenbehartiging, in en rond haar Lelijke Eend. De foto werd in 1991 gemaakt als cadeau voor Beno Koens, die toen 25 jaar in dienst van de ANWB was. De medewerkers presenteerden zich als een carpoolteam. Carpoolen was toen namelijk een hot item.
Dit herinnert Victoria van de mensen die op de foto staan: 'Helemaal links staat

Ferry Smith, motormuis. Hij bereikte onder meer dat motorrijders (netjes) tussen de autofiles door mogen rijden. Naast Ferry staat **Marga Groenewegen**, de 'bazin' van het secretariaat van BB. Aan haar vroeg je de tekst die op je floppy stond te printen. **Patricia Mik**, de jongste spruit van de afdeling, voerde dit verzoek dan zeer bedreven uit.
Naast Patricia staat **Martina Vos**, kampioen in het analyseren van de rapporten die onze afdeling binnenkwamen. **Gerrit Nijsink** troont het hoogst op de foto. Gerrit is niet meer onder ons. Op een dag wilde hij met de trein huiswaarts keren, maar op het station overleed hij plotseling. Ook niet meer onder ons is secretaresse **Lidy van Hoolwerff**. Zij was onze lieve en zorgzame steun, altijd bereid klussen voor ons te klaren. In tegenstelling tot Gerrit, die zo plotseling overleed, had Lidy een lang en pijnlijk ziekbed.
Achter het stuur zit onze chef **Sam Schouten**. Een logische plaats, want Sam bepaalde onze weg en route. Naast Sam zit **Marianne van Wijk**. Zij onderhield de contacten met de leden en ging met als motto 'We zijn er voor de leden!' hun problemen te lijf.
Boven mijn hoofd (Victoria is de dame met het lange haar, derde van rechts, red.) is **Ton Hendriks** te zien. Ton werkt nog bij de ANWB en in de Kampioen lees ik altijd zijn antwoorden op verkeersvragen. Maarten Ligt was onze fietskampioen en voor mij altijd een enorme steun, vooral als het vragen over infrastructuur betrof. Een verre eend in de bijt van mijn Eend is **Jacques Magnee**, onze regionaal vertegenwoordiger in het zuiden des lands. Hij heeft mij ooit wegwijs in Maastricht gemaakt. Tot slot zie ik nog **Marco**, die stage liep bij de Verkeersafdeling en er daar best moeilijk mee had. Daarbij had hij ook nog liefdesverdriet, maar gelukkig troostte Marianne hem dagelijks.....'

Victoria de Kleijnen

De Veer voor Herman Bokma

De vorige VG-er die de BuitenbandVeer kreeg, Janny Bemelman, heeft Herman Bokma uitverkoren om de Veer te krijgen. Herman is haar oud-collega van de meldkamer Badhoevedorp.

Herman Bokma (in WW-geel shirt) in gesprek met een politieman tijdens een evenement in Groningen.

De eerste jaren (toen Naarden nog zelfstandig was) hadden ze vooral telefonisch contact, maar na de samenvoeging met Badhoevedorp werkten ze vaak samen. Janny heeft Herman leren kennen als een warm en prettig persoon, die altijd voor een fijne sfeer zorgde. De belangstelling die hij voor de mens als persoon had, heeft Janny altijd erg gewaardeerd. En zijn jarenlange inzet voor de deelname van Wegenwachten aan de Vierdaagse in Nijmegen.
Trouwe Buitenbandlezers herinneren zich misschien nog het interview met Herman in het najaarsnummer 2011. Dat ging vooral over zijn rol bij de organisatie van de ANWB-deelname aan de Nijmeegse Vierdaagse. Daar voegen we nu wat aan toe. Herman wordt deze maand (december) 79 jaar. Lang geleden, in 1965, begon hij in Burgerveen als wegenwacht.
Vijf jaar later ging hij 'naar binnen' en werd meldkamercoördinator. Eerst in Burgerveen en vanaf 1974 in Badhoevedorp. Daar bleef hij actief tot hij in 1998 met de vut ging. Als coördinator moest hij er voor zorgen dat alles op rolletjes liep, loste problemen op en trad op in moeilijke situaties, zoals bij ongevallen. Janny roemt vooral Hermans optreden om de stemming erin te houden. Dat spreekt Herman niet tegen; hij zorgde voor een prettig werkklimaat op het Wegenwachtstation. Ook als er een chaotische drukte heerste en er door de vele reorganisaties veel onrust onder de medewerkers was. Zelf heeft ook altijd met plezier gewerkt. Zijn 'bijbaan', het organiseren van de deelname van wegenwachten aan de Nijmeegse Vierdaagse, heeft Herman 31 jaar volgehouden, van 1970 tot 2001. Een vervelende ziekte dwong hem te stoppen. Sinds vorig jaar doet de Wegenwacht om financiële redenen niet meer aan de Vierdaagse mee. Herman vindt dit jammer, maar hij kan wel begrip voor dit besluit opbrengen. Wegens ziekte kon hij na 1984 niet meer met de lange afstand meelopen, maar hij trad nog wel op als verzorger.
Herman voelt zich nog redelijk gezond, maar hij is wel een paar keer getroffen door een ernstige ziekte die zijn spieren en zenuwstelsel hebben aangetast. Maar zodra het weer even beter ging, nam hij de draad weer op. Van 2003 tot 2013 heeft hij de Vierdaagse zelfs nog gelopen, maar wel de korte afstand, 30 km.
Ach, relativeert hij zelf, als je bijna 80 bent is het niet vreemd dat je wat gaat mankeren, maar hij prijst zich gelukkig dat hij steeds weer herstelt. De Veer komt hem dus toe!

Herman voert het 'peloton' WW-ers aan tijdens de Nijmeegse Vierdaagse.

Bert van der Snoek,
redacteur1-bb@vg-anwb.nl

Beste lezer,
We zijn deze rubriek begonnen om leden van de VG de mogelijkheid te bieden te reageren op artikelen in de Buitenband of te vertellen wat andere leden misschien interesseert of 'gewoon' leuk om te lezen is. Dat bevordert namelijk de onderlinge contacten tussen de leden. Helaas moeten we constateren dat we tot nu toe heel weinig reacties krijgen. Natuurlijk zijn we blij met de enkele spontane mailtjes die we krijgen, maar gezien het aantal leden/lezers zouden dat er toch veel meer kunnen en moeten zijn.
De drempel om iets te schrijven is echt laag, want een mailtje is toch gauw gestuurd. En als u van uzelf vindt dat u niet zo makkelijk of foutloos kunt schrijven, dan helpt de redactie wel een handje. Dus: schroom niet om te reageren op een of meer van de verhalen of op de brieven in Beste Mensen.
We rekenen op u!
U kunt uw reactie sturen naar *redacteur1-bb@vg-anwb.nl*

Goodwill op een fiets

Een terugblik naar 1979 in het novembernummer van Blik met de overdracht van de Witte Fietsenwagen door de Hartstichting aan de ANWB bracht me even terug naar een stukje goodwill van de fietsclub die de ANWB was en is.

Op de grote foto van die Blik staat Frank Stovelaar in zijn witte pak – afgestemd op de witte fietsen – terecht trots te zijn op de ontwikkeling van de Witte Fietsenwagen. Op de verkeersafdeling mocht ik van nabij meemaken hoe lastig dat karwei was. De Witte Fietsenwagen heeft vele jaren trouw dienst gedaan met, als ik het goed heb, Jan van Vliet als chauffeur. Jan heeft het hele land doorgereisd en veel promotie gemaakt voor de fiets.

Naast Prins Claus was ook Neelie Smit-Kroes aanwezig bij de overdracht van de Witte Fietsenwagen op het Lange Voorhout. Zij was toen Minister van Verkeer en Waterstaat. Het was op de dag van de presentatie (25 oktober 1979) prima weer. Met al die fietsen in de buurt leek het haar reuze aantrekkelijk om niet met de auto terug te gaan naar haar ministerie aan de Plesmanweg, misschien beter bekend als het vroegere KLM gebouw. Ze begon voorzichtig te vragen of het mogelijk was om een fiets te lenen en terug te fietsen naar het ministerie. Eigenlijk een logische vraag, die prima aansloot bij de doelstellingen van de fietsenwagen. Alleen, hoe komt die fiets terug bij de fietsenwagen? Dat zou kunnen via een ingewikkeld vervoersplan met een busje, aanhangwagen etc. Ik had een simpele oplossing. Als de minister er mee instemde zou ik samen met haar naar het Ministerie fietsen en alleen met twee fietsen teruggaan. Fietsen met een tweede fiets in de hand had ik wel meer gedaan. Soms over lange afstand, zoals van Winschoten naar Bellingwolde. In mijn HTS - tijd had ik een fiets voor de afstand van Bellingwolde naar het station in Winschoten en eentje voor de afstand tussen Aduard en de HTS in Groningen. En die laatste fiets moest in de vakanties mee naar huis.

Mevrouw Smit-Kroes en ik zijn op de fiets gestapt en hebben gezellig keuvelend koers gezet naar het Ministerie. Terug dus met twee fietsen.
Dat bleek nog niet zo eenvoudig. Met alle verkeerslichten en voorrangsregels moest er meer gestopt worden dan ik gewend was op het 13,5 km lange traject tussen Bellingwolde en Winschoten. Maar het lukte. De minister blij, ik blij dat het gelukt was en de ANWB blij, want die had bij de minister weer een punt gescoord. Ook dat is belangenbehartiging.

Beno Koens

Verslag van de RCP-bijeenkomst 2017

Gehouden op woensdag 25 oktober in motel De Biltsche Hoek in De Bilt

Enthousiast en gemoedelijk

Voorzitter Dick Kooman opent de vergadering en geeft allereerst coördinator RCP, Willem Amons, het woord, die zichzelf kort voorstelt. Hij is nieuw in deze functie en spreekt de wens uit de aanwezige RCP-ers snel persoonlijk goed te leren kennen. Vervolgens gaat de voorzitter vakkundig de diverse agendapunten door en belicht her en der de bijzondere aandachtspunten, zoals de nieuw in te stellen werkgroepen en nieuwe VG-ANWB activiteiten, een overzicht van de zeker niet slechte financiële situatie van de VG-ANWB en de op stapel staande vernieuwde website. Beno Koens belicht hierna de situatie in de pensioenwereld aan de hand van verschillende verhelderende grafieken.

Opvallend is de waardering, die de deelnemers uitspreken voor de Buitenband. Deze complimenten zijn met vreugde ontvangen en doorgegeven aan de leden van de redactie, waarvoor dank.
De zeer geanimeerde vergadering wordt besloten met een voortreffelijke gezamenlijke lunch, waarvan in de samenstelling de professionele hand van Annette Notenboom is te herkennen. Om circa half drie gaat eenieder zijns weegs en is deze gemoedelijke en vruchtbare bijeenkomst ten einde.

Luc van der Woude

Dingen van de Dag

column

Modern toerisme

De toeristenindustrie lijkt het slachtoffer te gaan worden van haar eigen succes. Het wordt overal te vol. Of je nu langs de veel bezongen Amsterdamse grachten wandelt of door Parijs of Londen, je kunt over de hoofden lopen. Klachten over toeristen, die niet kunnen fietsen, maar het toch doen, lawaai van rolkoffertjes, dronken of blowende tieners.. de klachtenlijst lijkt met de dag langer te worden.

'Wat een gezeur allemaal' dacht ik in het begin. Die juppen zijn er toch zelf gaan wonen. Vermogens hebben zij betaald voor een krakkemikkig pandje, een appartement of penthouse in een beroemde binnenstad en vervolgens klagen ze over toeristen, die een paar dagen (voor heel wat minder geld, dat is waar...) óók van dat historische moois willen genieten.

Maar de laatste tijd begin ik toch wel van mening te veranderen. Dat begon, toen ik vorig jaar weer eens in Venetië ging kijken, een stad waar ik verschillende malen ben geweest en, ondanks alle drukte, altijd met plezier. Natuurlijk kent ook deze prachtige Dogestad haar voor-, hoog- en naseizoen. Het is dan buitensporig vol, waanzinnig druk of je moet over de hoofden lopen. Dat weet je, het hoort er een beetje bij.

Toch was er sinds mijn laatste bezoek, een twintig jaar geleden, iets veranderd. Venetië was zó vol, dat ik er niet meer bij kon! Van alle kanten bestormden toeristen de kades, bruggetjes, straten en de gondels. Er was een continue aanvoer toeristen vanuit de hele wereld.
Cruiseschepen -formaat kantoorflat- veroorzaakten ware volksverhuizingen; busladingen Japanners en Russen bevolkten de vaporettos, waarop je vroeger zo gemakkelijk van de ene naar de andere plek kon pendelen.
En bij de beroemde 'Brug der zuchten', misschien wel de meest populaire fotolocatie van deze stad, braken complete gevechten uit om het mooiste plekje te veroveren voor een selfie.

Voor zo'n selfie met jouw kop erop (of een deel ervan) bij de Rialtobrug moet je echt wel wat over hebben. Je moet niet alleen in de rij staan, maar af en toe ook op je rechten staan als er iemand voor zijn beurt probeert te gaan. Wie dat laat gebeuren, kan deze trophee wel van zijn bucketlist schrappen - om het maar eens in modern toeristenslang te zeggen.

Ja, de digitale fotografie heeft toeristenland totaal veranderd. Vroeger maakte je wat kiekjes onderweg. Niet te veel, want dat werd te duur. Er zaten maar 36 opnamen op een rolletje en het moest ook allemaal nog worden ontwikkeld en afgedrukt.
Nu kiekt iedereen er maar op los met zijn mobieltje en stuurt zijn al dan niet geslaagde prentjes via cyberspace naar Jan en Alleman oftewel: Facebook en WhatsApp.

Je wordt er gek van: al die kiekende kinderen, ooms en tantes, broers en zusters. En je moet het allemaal nog liken ook.
Mijn digibete vrouw heeft daar geen last van. Die plakt haar gekochte prentjes in een spiraalalbum, keurig per jaar gerangschikt. We hebben laatst twee avonden lang samen door die albums zitten bladeren. Een nostalgische vakantiereis zonder digitale bijgeluiden.

Joop Karsemeijer
johkars37@hotmail.com

Belangenbehartiging gepensioneerden in het Haagse deel 1

VG-ANWB en NVOG

In het colofon van de Buitenband staat te lezen dat de VG-ANWB lid is van NVOG. Als u de financiële jaarstukken van onze vereniging van gepensioneerden volgt, dan ziet u elk jaar een begrotingspost voor de NVOG. Als lid van de VG-ANWB betaalt u dus mee om NVOG haar werk te kunnen laten doen. Op verzoek van de redactie van de Buitenband zal ik proberen weer te geven wat NVOG wil doen en kan doen voor gepensioneerden.

Wat is NVOG?

NVOG staat voor Nederlandse Vereniging van Organisaties van Gepensioneerden. De vereniging is opgericht in 1986. Ze is een overkoepelende belangenvereniging van 112 organisaties van gepensioneerden, afkomstig uit het bedrijfsleven, de overheid en maatschappelijke organisaties. De leden van NVOG zijn verenigingen van gepensioneerden, die onder meer belangenbehartiging voor hun leden als doel hebben.
NVOG heeft een grote diversiteit aan lidorganisaties en hun achterban: zowel kleine verenigingen als grote, en niet alleen verbonden aan ondernemingspensioenfondsen. De ANWB heeft al jarenlang een eigen ondernemingspensioenfonds. De vroegere werkgevers van leden van andere lidorganisaties hebben de pensioenen soms ook ondergebracht bij bedrijfstak- en beroepspensioenfondsen en verzekeraars.
NVOG is een vrijwilligersorganisatie die steunt op een groot aantal leden van de aangesloten organisaties. Die leden stellen hun tijd beschikbaar en maken gebruik van de kennis en ervaring die ze hebben opgedaan in de functies voorafgaand aan hun pensionering. Het gaat echter niet alleen om kennis uit het verleden. De ontwikkelingen op het werkterrein van NVOG gaan razendsnel, zodat bijhouden van kennis zonder meer noodzakelijk is. Op zich niets mis mee, want zoals sommigen zeggen; daar blijf je jong bij. Deze vrijwilligers worden voor hun werkzaamheden niet betaald, maar wel is er een onkostenvergoeding voor de reiskosten. De vereniging heeft een bureau in Utrecht, waar een betaalde medewerkster de nodige ondersteuning biedt.
Samen met andere ouderenbelangenverenigingen behartigt NVOG de belangen van ruim 3 miljoen pensioengerechtigden bij de overheid, politieke partijen en andere relevante instanties.
NVOG is ook actief op EU-niveau, onder meer door deelname aan de Social Protection Expert Group in AGE Europe, als vertegenwoordiger van AGE-Nederland, waa rvan enkele landelijke organisaties lid zijn.

Ouderenorganisaties

Nederland kent nogal wat verenigingen voor ouderen. Dat is in het verleden zo ontstaan. Het ontstaan is vaak ingegeven door religie en geografische omstandigheden. Soms ook door verschillen in doelstellingen. Verschil in inzicht tussen bestuur en kader – sommigen noemen dat gewoon ruzie – zijn in de wereld van ouderen ook geen onbekend verschijnsel. Tot voor een paar jaar terug waren de ouderenorganisaties voor een groot deel nog verenigd in CSO (Centrale Samenwerkende Ouderenorganisaties). Het CSO kreeg voor zijn activiteiten subsidie van de overheid. Die subsidie is afgebouwd en inmiddels tot nul gereduceerd. De activiteiten van CSO zijn gestopt. Overigens zat CSO in hetzelfde pand als NVOG zodat er nauwe werkrelaties waren. Met name op het gebied van pensioenen heeft NVOG veel coördinerende taken overgenomen. Voor de volledigheid en meer inzicht in het 'ouderenveld' een beschrijving van de verschillende organisaties.

KBO-PCOB

Hierboven noemde ik nog religie als een reden om een ouderenorganisatie op te richten. Zo is KBO gestart als een organisatie voor katholieken en PCOB voor de protestant christelijken. Teruglopende ledentallen en beperktere financiële middelen waren in het afgelopen jaar voor beide organisaties aanleiding om samen te gaan. Personen worden rechtstreeks lid van KBO-PCOB en vaak zijn er regionale of plaatselijke afdelingen. Landelijk wordt aandacht besteed aan belangenbehartiging maar regionaal ligt het accent meestal bij de 3 K's. Dat staat voor koffie, keuvelen en kaarten of een variant daarop. Plaatselijk staat het onderlinge contact met de diverse sociale aspecten voorop.

Noom

Het NOOM, het Netwerk van Organisaties van Oudere Migranten is nog vrij jong en bestaat pas 10 jaar. Oudere migranten hebben het moeilijk in Nederland. Deze migranten hebben te maken met toenemende gezondheidsproblemen. Meestal hebben ze ook geen volledige AOW opgebouwd omdat ze veelal in het buitenland hebben gewoond.
Door de structureel slechtere inkomenspositie van deze groeiende groep ouderen worden veilig wonen, gezonde voeding, meer bewegen en het onderhouden van sociale contacten sterk belemmerd.

ANBO

De ANBO is een vereniging met een historie die terug te leiden is tot 1900. ANBO staat voor Algemene Nederlandse Bond voor Ouderen en is gevestigd in Woerden.
Het is ontstaan na een fusie tussen de Bond voor Staatspensionering en de Algemene Bond voor Bejaarden.
De doelstellingen en werkwijze zijn globaal hetzelfde als bij KBO-PCOB, maar wel met een nadrukkelijke aansturing vanuit Woerden. Over die aansturing wordt in de regio's verschillend gedacht, waardoor sommige afdelingen sinds enkele jaren zijn afgesplitst en verder gegaan als een zelfstandige afdeling in een gemeente.

KNVG

KNVG staat voor Koepel van Nederlandse Verenigingen van Gepensioneerden. KNVG is opgericht in 2012. De doelstellingen en werkwijze zijn vergelijkbaar met NVOG. Bij de KNVG zijn ook alleen lidorganisaties aangesloten. Evenmin als de NVOG kennen ze geen individuele leden. De overeenkomsten zijn ook niet erg verwonderlijk. De KNVG is namelijk een afsplitsing van NVOG. De NVOG maakte eind 2011 en begin 2012 een moeilijke periode door. Wat zich aanvankelijk liet aanzien als een lastig, maar op te lossen probleem over de aansturing van het bestuur in de richting van het – toen nog driekoppige – secretariaat, groeide uit tot verschillen in inzicht over de werkwijze en verantwoordelijkheden tussen bestuur en commissies.

Lees deel 2 in de volgende Buitenband.

Beno Koens

Oktober-Sint

Oeps!

Het was in de tijd dat de Waterkampioen nog een veertiendaags blad was. Dat betekende vierentwintig voorplaten verzinnen en dat was soms een hele opgave. Voor een nummer dat rond Sinterklaas uitkwam stelde ik - een van de redacteuren toentertijd - voor, Sinterklaas aan het roer in een zeilboot te zetten. Aldus werd besloten. Met de kanttekening dat het in een 'plassenboot' moest zijn. En ik mocht er, als bedenker, voor zorgen.
Hoe en waarom weet ik niet meer, maar ik kwam terecht bij Henk van Gent. Een bekende van me uit de wedstrijdzeilerij en op dat moment gymnastiekleraar (later een gerenommeerd zeilschoolondernemer) in Rotterdam. Hij speelde geregeld de rol van Sinterklaas op zijn school en beschikte over alle spullen. Én hij had een vaste Zwarte Piet, eentje die niet geschminkt hoefde te worden, waar niemand mee inzat in die tijd, zeker de jongen zelf niet. Verder moest er een zeilboot, een boot voor de fotograaf en nog wat details geregeld worden en een datum vastgesteld. Omdat de productie van de Waterkampioen nogal wat weken vergde, moest het al begin oktober gebeuren. Henk zorgde overal voor en de als RZV bekendstaande Rotterdamsche Zeilvereeniging aan de Kralingse Plas werd de locatie.
Op de afgesproken zaterdag kwam ik nietsvermoedend ter plekke waar ik al bij de ingang werd opgewacht door een groep verontwaardigde dames met teksten als '...heb jij dat bedacht...' en '... ga dat dan maar eens uitleggen...' Want wat was het geval. Henk had zich al verkleed en in afwachting van de foto-opnames liep hij, geheel opgaand in zijn rol als goedheiligman, joviaal wuivend over het terrein en steigers, terwijl hij hier en daar zeer jeugdige kinderen sinterklaaselijk toesprak. En er waren nogal wat 'gelovigen', want toevallig waren er tezelfdertijd jeugdwedstrijden en verschillende ouders van de deelnemers hadden jongere broertjes en zusjes van de zeilers meegenomen. En die waren uiteraard hoogst verwonderd Sinterklaas en Pieterbaas hier op deze nazomerdag tegen te komen. Henk maakte het, nadat ik als fotograaf mijn werk had gedaan, nog bonter door een rondje Kralingse plas te zeilen en wandelaars langs de bosrand en de gasten op het terras van het toenmalige café-restaurant De Plasmolen vrolijk toe te zwaaien. En de uitleg aan de kinderen? Onder het motto: nooit iets doen wat je niet beheerst, heb ik me daar niet te druk over gemaakt. Henk was daar als gymleraar meer bedreven in. In mijn herinnering zie ik hem in het clubhuis van de RZV, nog in pak maar zonder baard en mijter, in een soort van kringgesprek met de kinderen. Maar dat zal ik wel gedroomd hebben.

Adriaan Pels

Het resultaat van de geruchtmakende fotosessie. Zwarte Piet al ongeschminkt en zonder oorbellen en lippenstift, dertig jaar voordat de discussie daarover zou losbarsten. Een vooruitziende blik van de Waterkampioen? Overigens had Piet (Tjark) toch problemen met de onderneming - hij kon niet zwemmen. Een reddingvest onder zijn Pietenpak was de oplossing.

Ook een onvergetelijke herinnering aan uw ANWB-tijd?
Mail dan aan *hoofdredacteur-bb@vg-anwb.nl*

Onvergetelijke herinneringen

In een SWAG onder het hemelgewelf
Méér dan 25 jaar beroepskampeerder bij de ANWB: dan heb je alles op gebied van kamperen toch wel meegemaakt.
Dat dacht Joop Karsemeijer, oud-hoofdredacteur van de Kampeer&Caravan-kampioen. Totdat hij wakker werd als 'swagman', midden in de uitgestrekte, verlaten Outback van Australië.

Als ik mijn ogen open doe, is het stil om mij heen. Écht stil... géén brommers, géén auto's en muziekdreunen. Zelfs geen gezoem van een veraf gelegen industrie of een agrarisch werktuig. Voor het eerst in mijn leven ben ik op een plek, waar geluid volkomen afwezig is. Het is bijna beangstigend.
Boven mij flonkeren duizenden, misschien wel miljoenen lichtjes. Is dit de sterrenhemel? Dit is een hemelgewelf. Ik zie het uitspansel, zoals dat vroeger in het bijbelse scheppingsverhaal stond beschreven. Ik maak Tine wakker om deze ervaring met haar te delen, want dit maken we waarschijnlijk nooit meer mee!

Daar liggen wij dan in onze swag te genieten, zó maar, midden in de verlaten Outback van Australië. Wat nou tent, caravan of camper ? Dit is pas het èchte werk. In zo'n traditionele Australische swag, een combinatie van matras en slaapzak, samengeperst in een canvas hoes met een flap, die je over je hoofd kunt leggen tegen de regen, insecten en stuifzand. Met deze primitieve bedden als enige luxe trokken avonturiers door Australië, op zoek naar grond, goud en avontuur. Nog steeds bestaat er in Australië een uitgebreid repertoire van liedjes en verhalen over deze pioniers: de swagmen.

Down Under

Deze primitieve, maar onvergetelijke overnachting, zat in het programma van een avontuurlijke kampeertocht door Noord- en Midden-Australië. Vanuit Darwin reden we met een klein groepje jongelui in 4x4 busjes langs een aantal nationale parken , o.a. Mary River Wetlands, Kakadu, Wattanka, Ayers Rock (tegenwoordig moet het historische Uluru gebruikt worden), Kings Canyon , de Olga's om uiteindelijk in het hete centrum van dit continent te belanden: Alice Springs.

Deze wat slordige routebeschrijving staat voor een tiendaagse vakantie die tot één van de mooiste en meest afwisselende ervaringen in ons toch wel rijke zwerversleven behoort. En dat niet alleen door de kennismaking met dit immens uitgestrekte land met zijn kaarsrechte wegen van honderden kilometers, het rode woestijnlandschap, de onverwachte wetlands met krokodillen, de verrassende rotsformaties, kleurrijke vogels en rijk afwisselende bloemenpracht. Want laten we eerlijk zijn: waar is het niét mooi tijdens de vakantie, als je open staat voor alles wat bijzonder is en voor dat wat je thuis niet altijd vindt ?

Opa en oma in de hobbelbus

Wat deze kampeerreis zo bijzonder maakte was ons reisgezelschap, dat bestond uit een vijftiental medereizigers, jong genoeg om ons als Opa en Oma te beschouwen.
Onze hobbelende en stotende vierwieler vervoerde twee Japanse meisjes die alleen maar giegelden en verder niets zeiden, een Deense familie, twee Nederlandse meisjes, die pas waren afgestudeerd, en een stel knullen die een jaar lang , al werkend en vakantievierend, door Australië trokken.
En Paul, de driver/tourleader, die volkomen gestoord was en een verschrikkelijk ochtendhumeur had. Gelukkig had hij Richard, zijn vriend, meegenomen die heel veel wist van Australië en er ook goed over kon vertellen.

Tel daarbij een dagprogramma, dat in verband met de hitte vaak al om vijf uur in de morgen begon met wandelingen van soms enkele uren. Daarna strompelde het uitgeputte gezelschap de bus (met airco gelukkig) in, waarna de meesten in slaap vielen.
Maar Opa en Oma hielden (zo goed mogelijk) de ogen wagenwijd open om alles, maar dan ook alles, te zien. Dat lukte aardig dankzij het helse kabaal van de keiharde Rockmuziek, die Paul beweerde nodig te hebben om wakker te blijven. Niet, dat er veel te sturen viel op die eindeloze, kaarsrechte Kakado Highway, maar je wist het maar nooit:

straks reed die mafkees onze volgende stopplaats voorbij en zaten we zonder water of misten wij onze BBQ, het vaste culinaire hoogtepunt van de dag!

Op de meest onverwachte momenten stopte de bus bij een highwaycafé waar chauffeurs van de lange Australische roadtrains hun hapje en drankje gebruikten of bij passanten, die volgens onze gids het bekijken waard waren: een door dromedarissen getrokken Volkswagen-kampeerbus en een Belg die op de fiets door Australië reed en -zo te zien- onderweg geen douche was tegengekomen.

En dan kwamen we eindelijk op onze volgende overnachtingsplaats. Soms was dat een soort boerderij waar men keurige tenten had staan, soms hutjes op een redelijk luxe camping met -hoera!!!- een klein zwembadje, maar ook : de swag.
Toen we hoorden wat de bedoeling was, keken zelfs onze jonge mede-avonturiers een beetje beduusd. Zó maar op de grond, in de open lucht ? En de beesten dan. De

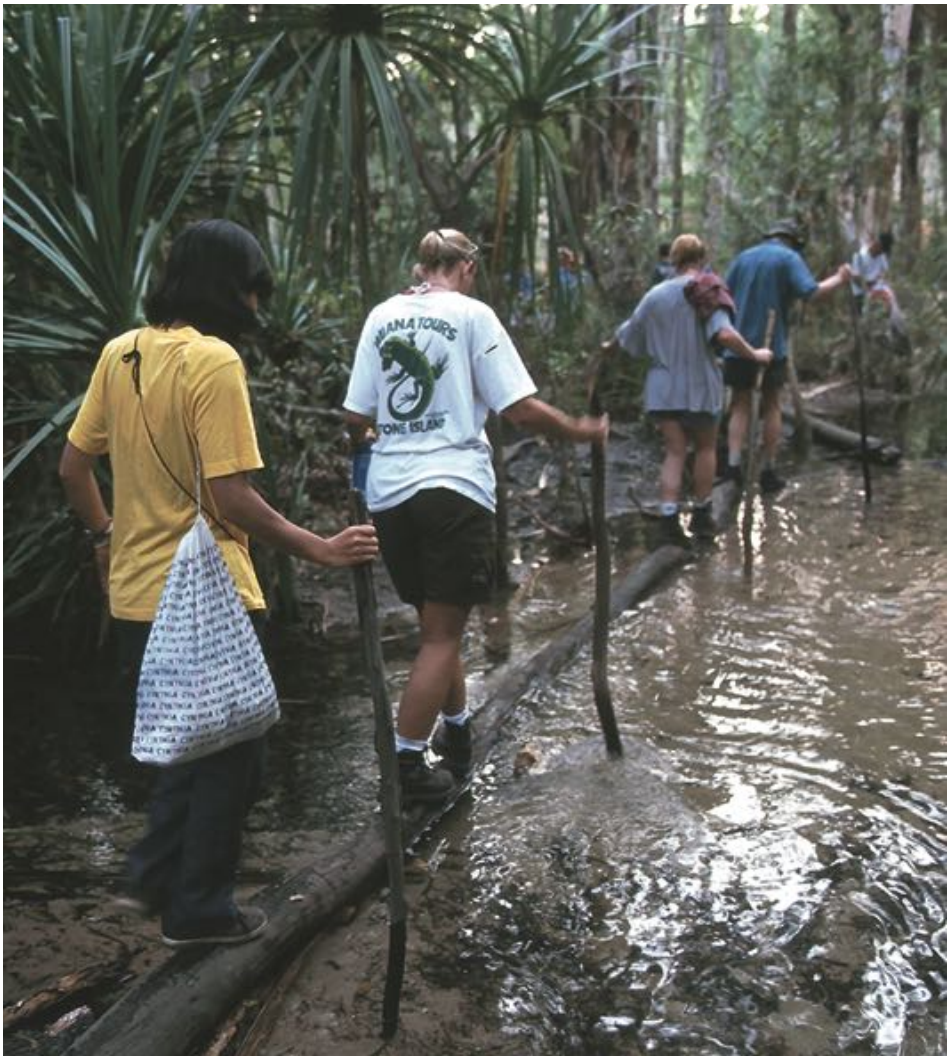

beruchte Redback Spider, de dodelijkste spin op dit continent ?
Geen zorgen - volgens onze maffe driver/guide - die zaten hier niet. Wat heet: in deze droge atmosfeer waren helemaal geen spinnen, torren of ander kwaadaardig gedierte te vinden. Gewoon gaan slapen... No worries, mate!
En zó kwamen wij terecht onder het bijbelse uitspansel in die onvergetelijke rust en stilte...

Bij het opstaan de volgende ochtend, bleek Paul nog in diepe rust. Hij lag comfortabel in een dubbele swag op onze picknicktafel, veilig boven de grond. Hij had waarschijnlijk last gehad van het uitspansel, want hij had de canvas flap over zijn ogen getrokken.

Joop Karsemeijer
johkars37@hotmail.com

Vrij & Werk

Ook nog aan het werk, vrijwillig of betaald, na je pensioen?
Mail naar *redacteur1-bb@vg-anwb.nl*

Net écht werk: Vrijwilligerswerk!

Maart 2007. Uitbundig zwaaiden vele aanstaande oud-collega's Bert van der Snoek uit toen hij de trap afdaalde naar de personeelsuitgang van het hoofdkantoor. Het zat er op, zijn werkzame leven, waarin hij de laatste 30 jaar redacteur, eindredacteur, hoofdredacteur, projectmanager en webmaster bij de ANWB was. 59 jaar pas, maar de verleiding was te groot: de ANWB ging verjongen en oudere werknemers werd met een mooie vertrekregeling een worst voorgehouden. Bert hapte toe, maar had ambitie genoeg om aan het werk te blijven, als vrijwilliger.
We zijn nu tien jaar verder. Bert 'werkt' al drie jaar voor de Buitenband, maar hiervoor ging het met sommige activiteiten goed mis. Waar en waarom vertelt hij hierna, ter lering en misschien voor een beetje leedvermaak.

Het afscheidsetentje met een bevriende collega was nog niet verteerd, of ik zat al tegenover de directrice van de Hondenbescherming. Want op deze organisatie had ik mijn eerste pijl als vrijwilliger gericht. Ik wilde hun amateuristische ledenblaadje omturnen tot een volwaardig hondenmagazine, want zoiets bestond toen nog niet. En dat terwijl er zo'n 1,5 miljoen honden in ons land rondlopen, met een veelvoud aan baasjes en dus potentiële lezers. Ik had ook het idee dat je met een blad een belangenvereniging kunt oprichten, een soort ANWB voor hondenliefhebbers. In het begin ging het goed. Ik ontwierp een bladformule die enthousiast werd ontvangen. Het blad kreeg nieuwe rubrieken, zoals over uitlaatgebieden voor honden, over juridische kwesties en leuke dingen doen met de hond. Het zag er leuk uit allemaal, maar een medewerkster ging mij steeds meer tegenwerken. Eén van de eisen die ik stel aan vrijwilligerswerk, is dat ik het leuk moet vinden en dat was niet meer het geval. Ook moest er vanwege de schamele reisonkostenvergoeding geld bij en daar had ik ook problemen mee. Na bijna een jaar actief te zijn geweest, gaf ik er de brui aan.

Levensboeken schrijven

Omdat het blad van de Hondenbescherming een kwartaaluitgave is, was het werk hiervoor een beetje hollen en stilstaan. Er kon dus best wat bij. Van mijn vrouw Anna, die als activiteitenbegeleidster in een verpleegtehuis werkt, hoorde ik over het project Levensboeken van de Haagse vrijwilligersorganisatie HOF. Dit project houdt in dat een vrijwilliger samen met een oudere een soort biografie over die oudere schrijft. De vrijwilliger bezoekt haar of hem een aantal keer, stelt vragen en hoort haar of zijn verhalen aan, schrijft deze op en maakt er een boekwerkje van, geïllustreerd met foto's.
Het positieve nieuws is dat ik twee levensboeken heb geschreven voor oudere dames die in een Haags verzorgingshuis verbleven. Maar het lukte niet altijd. Het verzoek om een levensboek te schrijven voor een jonge vrouw met aangeboren hersenletsel die niet lang meer te leven had, kon ik na enkele mislukte pogingen om met haar te praten niet vervullen. Ook van het schrijven van een biografie over een dame die een stichting had opgericht voor mensen die aan rsi lijden kwam niets terecht. De aan bed gekluisterde dame was erg klagerig en werd kwaadaardig toen ik vroeg waarom ze een biografie over haar leven wilde laten uitgeven. Einde verhaal dus. Wel jammer was dat ik moest stoppen met een levensboek voor een dame van 93 jaar. Net als in mijn andere levensboeken wilde ik in dit boek veel afbeeldingen plaatsen en schakelde haar zoon in om foto's van zijn moeder en familie te sturen. De man reageerde fel: hij had zijn moeder verboden 'door te gaan met die onzin'. Waarom ging mij niet aan, zei hij. De dame was hier heel verdrietig over, maar had geen keus. Als ze ermee doorging, had haar zoon gezegd, zou ze haar kinderen en kleinkinderen nooit meer te zien krijgen. Een biografie is in feite een uitgebreid levensboek. Dat heb ik samen met en over oud-directeur Paul Nouwen mogen schrijven. Ook als vrijwilliger. Dat had ik hem zelf voorgesteld en tot mijn verrassing wilde hij dat graag. Helaas, de tekst van het boek is geschreven, maar door zijn plotselinge overlijden is het nooit in druk verschenen en dus ook nooit uitgegeven, wat wel de bedoeling was.

Vrijwilligerswerk moet zinnig en leuk zijn en mag mij niets kosten

Leren fietsen

Weer toevallig zag ik een oproep van Vluchtelingenwerk: ze zochten mensen die een middag per week fietsles konden geven aan allochtone mensen. Dat leek mij wel wat. Na de kennismaking zag ik bij het verzamelpunt in de beruchte Schilderswijk in Den Haag de leerlingen binnendruppelen. Allemaal gekleurde, veelal forse vrouwen. Die moest ik stapje voor stapje leren wat je met een fiets kunt. Eerst er aan de hand mee lopen, dan steppen, met twee benen vooruit zien te komen en daarna met een en later twee voeten op de pedalen. En leuk dat ik het vond! Ik had een nieuw talent in mijzelf ontdekt: lesgeven aan mensen die iets willen leren en er ook plezier in hebben. Net toen ik mijn draai had gevonden en mij verheugde op een vervolg, deelde de projectleidster mee dat het project ging stoppen omdat de gemeente ophield met het te subsidiëren. Heel jammer, want ik was hier graag langer mee doorgegaan.

Verdwaald in de Wereldwinkel

Op de website van vrijwilligersorganisatie HOF zag ik een oproep om winkelbediende te worden in een Wereldwinkel. Dit vind ik een sympathieke club, dus daar wilde ik wel voor werken. Het kennismakingsgesprek werd een soort sollicitatiegesprek met drie dames van iets meer dan middelbare leeftijd. Ik vond het een beetje tuttig allemaal, maar nam braaf de minicursus 'Verkoop in een Wereldwinkel' mee naar huis en beloofde een middagje mee te draaien in de winkel op Scheveningen. Toen mijn inwerkster alles had uitgelegd, vooral hoe de kassa en het scannen van de prijsetiketten in zijn werk ging, kon ik aan de gang.

Nieuw talent ontdekt: lesgeven aan mensen die iets willen leren

Maar als je iets wilt verkopen, moeten er ook kopers zijn. En die kwamen niet. En toen er eindelijk iemand verscheen waar ik op afstapte, kreeg ik dezelfde reactie die ik zelf geef als er een verkoper op mij afkomt in een winkel: 'Nee hoor, ik kijk eerst even rond'. Ik verveelde mij te pletter die middag. Dit was echt niets voor mij.

Hommeles in het Dierencentrum

In het blad van de Haagse afdeling van de Dierenbescherming, waar we lid van zijn, werd om versterking van de redactie van het blaadje van het Haagse Dierencentrum, het dierenasiel, gevraagd. Dat leek mij wel leuk en zij zagen er vanwege mijn verleden ook wel wat in. Voor het eerstvolgende nummer kreeg ik alle teksten toegestuurd, redigeerde ze, verzamelde er beeld bij en maakte er samen met de vormgever een aardig geheel van. Ik schreef zelf ook een paar verhalen en had er best lol in. Totdat er een meningsverschil met de voorzitster ontstond. Zij duldde geen tegenspraak. Op de achtergrond speelde een conflict tussen haar en het bestuur met het personeel van het asiel. Vandaar dat ik het verzoek kreeg de sfeer en de verhoudingen te verbeteren door iets te doen aan de interne communicatie. Ik wilde daarom een interne nieuwsbrief maken waarin alle geledingen aan bod kwamen, zodat er meer wederzijds begrip zou ontstaan. Van veel informatie was ik afhankelijk van de leiding van het asiel, maar daar ging het mis: men wilde of kon niet meewerken. Einde verhaal dus.

Gillen bij het Gilde

Op de website van HOF stond een oproep van het Gilde in Den Haag. Ze hadden versterking nodig van jonge ouderen en ik voelde mij wel aangesproken. De voorzitter vond mij geschikt als nieuwe coördinator van de stadsgidsen, zeg maar een soort chef gidsen. We spraken een datum af waarop ik het stokje zou overnemen van de vorige coördinator en daar ging het mis. Mijn voorganger wist opeens van geen afspraken; hij wilde blijkbaar van geen ophouden weten. Maar ik liet mij niet meteen uit het veld slaan. Er lag namelijk nog een uitdagende klus op mij te wachten: voorstellen om verbeteringen in de rondleidingen uit te werken en in te voeren. Om een lang verhaal kort te houden: een aantal bestuursleden was voor, maar twee man, de oude gidsencoördinator en de bureaucoördinator, kraakten alles af. De onverwachte opstelling van de bureaucoördinator, waarmee ik zou samenwerken, was de bekende druppel; ik zag het niet meer zitten.

Vivaldi, Van Harte, PUM en... de ANWB

Ik ga nu even snel door een paar mislukte projecten heen, want ik wil dit verhaal graag positief eindigen. Gezien mijn werkervaring werd ik gevraagd om de promotie van verschillende projecten te verzorgen.

Het project Vivaldi van de Vincentiusvereniging had als doel eenzame jongeren uit hun isolatie te halen.
Daar heb ik niets mee, dus dit werd het niet. De afdeling Den Haag van Resto VanHarte zocht ook iemand die de pr verzorgt. Maar helaas, door onmin tussen de Haagse afdeling en de landelijke leiding liet de man waarmee ik afspraken had gemaakt niets meer van zich horen. PUM is een organisatie die vrijwilligers uitzendt naar ontwikkelingslanden om daar adviezen te geven.
Mijn competenties - pr en redactievoering - waren blijkbaar niet voldoende om uitgezonden te worden, want ik kreeg geen projecten aangeboden.
Bij onze eigen ANWB zou ik als vrijwilliger verslagen maken van activiteiten waar actieve leden, ook vrijwilligers, bij betrokken zijn.
Deze verslagen zouden in diverse media worden gepubliceerd. Maar de verslagen die ik maakte kwamen niet terecht waar het de bedoeling was. De tijd was blijkbaar niet rijp...

Eind goed...

Omdat ik er bij Vluchtelingenwerk achter was gekomen dat ik lesgeven zinnig en leuk vind, heb ik een interview- en schrijfcursus voor aspirant levensboekenschrijvers ontwikkeld en ben die gaan geven bij vrijwilligersorganisatie HOF (later PEP). Dat heb ik enkele jaren gedaan en zeker 150 mensen de kneepjes van 'het vak' geleerd.
Helaas moest PEP hier om budgettechnische redenen mee stoppen en werd de activiteit door een stichting overgenomen. Hier kon ik echter mijn draai niet vinden. Maar om dit verhaal positief te beëindigen: die draai heb ik wel gevonden bij de Buitenband, waar ik inmiddels al weer drie jaar als vrijwilliger werkzaam ben.

Bert van der Snoek
Reageren: *redacteur1-bb@vg-anwb.nl*

NB: Dit verhaal is een verkorte versie van een bijna 50 pagina's tellend verhaal dat ik voor mijzelf heb geschreven. Als een soort traumaverwerking!

Annette's Allerlei

63 Beroemde Hollandse Meesters naar Hermitage Amsterdam

In museum Hermitage te Sint Petersburg bevinden zich ruim 1500 schilderijen van Hollandse schilderkunst en is daarmee de belangrijkste verzameling buiten Nederland.

Vanaf 7 oktober van dit jaar kunt u 63 van deze meesterwerken gaan bekijken in de Keizersvleugel van de Hermitage Amsterdam. De tentoonstelling zal te zien zijn tot 27 mei 2018. U kunt uw tickets online ruim van te voren bestellen.

U kunt niet alleen 6 werken van Rembrandt bewonderen, waaronder Flora een Jonge vrouw met oorbellen, maar ook van Gerard Dou, Frans Hals, Jan van Goyen, Ruysdael en vele anderen. Van Frans Hals ziet u een van zijn beroemde mannenportretten.

De meerderheid van deze meesterwerken heeft een vaste plek in de Hollandse zalen van de Hermitage en de meeste schilderijen zijn na aankoop nooit terug geweest in Nederland.

De tentoonstelling vertelt over de liefde voor Hollandse Meester van de tsaren en over de handel in kunstwerken.
Peter de Grote kocht al op 25 jarige leeftijd zijn eerste Rembrandt. Hij was daarmee een van de vroegste verzamelaars.
Na hem breidde Catharina de Grote de collectie uit.

Een 'keukenmeid' op de kersttafel

Servetten vouwen op Paleis Het Loo

In het verleden was een koninklijk gedekte tafel pas compleet met kunstig gevouwen servetten. Tijdens Winterpaleis Het Loo zijn hiervan op de gedekte tafels in het paleis indrukwekkende voorbeelden te zien. Hoe het servetten vouwen in zijn werk gaat wordt getoond tijdens demonstraties en ook bezoekers kunnen zelf aan de slag om bijvoorbeeld een 'papegaai', 'historische keukenmeid' of 'lotusbloem' te vouwen.

Demonstraties servetten vouwen door Hans Schuite, textielrestaurator van Paleis Het Loo: woensdag 20 en donderdag 21 december en donderdag 4 en vrijdag 5 januari, van 11.00–12.00 uur en 14.00–15.00 uur.
Zelf aan de slag om onder begeleiding een servet te vouwen kan van zaterdag 23 december t/m zondag 7 januari, dagelijks van 12.00-16.30 uur. Aanmelden niet nodig.

Paleis Het Loo
Postadres: Koninklijk Park 1, 7315 JA Apeldoorn; Ingang via parkeerplaats Amersfoortseweg.
Geopend: dinsdag t/m zondag en op

feestdagen van 10:00-17:00 uur. Nieuwjaarsdag gesloten.
Routebeschrijving: A1 en A50 afslag Paleis Het Loo en vervolgens ANWB-borden volgen.
Navigatieadvies: Apeldoorn (7313 AA).

Whiskey of whisky?

Zodra de herfst ons land binnentrekt en we binnen rond het haardvuur zitten is niets zo ontspannend als een glas whisky en de poes spinnend op schoot.
Whisky wordt overal ter wereld gemaakt. Van Azië tot Zuid Afrika en van Canada tot in Friesland. De naam is afgeleid van het Keltische uisge beatha, dat levenswater betekent. In de loop der eeuwen werd het whisky. Behalve in Ierland en de VS. Daar plaatsen ze een e voor de letter y. Amerikanen noemen hun whiskey trouwens ook wel bourbon.
Whisky wordt uit graan gedistilleerd en een aantal jaren in eikenhouten vaten gerijpt. Het bevat minimaal 40% alcohol. Ieder land maakt het op zijn eigen manier. Zo wordt de Schotse blended whisky gestookt van verschillende graansoorten en is afkomstig van verschillende distilleerderijen. Een single malt wordt gemaakt van gemoute gerst en in een distilleerderij in koperen ketels gemaakt. Een Amerikaanse bourbon moet ook gestookt zijn uit graan, maar een straight bourbon moet uit minimaal 51% mais bestaan. Daardoor wordt de drank wat zoeter. Een Ierse whiskey wordt tenslotte gemaakt van een mix van gemoute en ongemoute gerst, alsmede andere graansoorten.

U drinkt whisky uit mooie stevige glazen met een dikke bodem. Echte liefhebbers gebruiken graag een groot uitgevallen cognacglas omdat ze dan de drank even kunnen laten walsen zodat de aroma's goed vrij komen.

Bent u een single malt drinker? Voeg eens 1 a 2 waterdruppels toe aan uw glas whisky. De smaakt komt dan nog beter tot zijn recht.
Een Irish Coffee maak je natuurlijk met een Ierse whiskey...

Na het diner kunt u bij voorbeeld een single malt whisky drinken. Glenfiddich 12 jaar oud is de meest bekroonde single malt ter wereld. Single malt betekent dat het van slechts 1 distilleerderij komt. Bijna 90% van alle Schotse whisky's is blended (dus gemend). Een bourbon wordt veelal 'on the rocks'' gedronken of in een mix met bijvoorbeeld Cola of Ginger Ale. Ook The Famous Grouse blended Scotch Whisky is geschikt voor een goede mix.

Bloembollen

Het is niet leuk om te ontdekken dat de zomer voorbij is en we steeds vaker de warme jas aan moet trekken. Misschien gaat u in de herfst nog even op vakantie naar een zonniger land of heeft u voornemens om in de koude wintermaanden naar de Canarische eilanden of wellicht zelfs naar Curaçao te gaan?
Maar mocht dit niet het geval zijn dan kunt u nu al werken aan het voorjaar.
Of u nu beschikt over een tuin of een balkon, bloembollen kunt u overal planten.
En wat is er leuker dan in het vroege voorjaar de sneeuwklokjes en krokussen hun kopje boven de grond te zien opsteken?

Later gevolgd door de narcissen en nog weer later door de vroege tulpen en hyacinten. Bollen kunnen ook in lager boven elkaar gepoot worden.
Zo krijgt u een afwisselend effect als ze gaan bloeien.
Naast bollen die voor de vorst de grond in moeten kunt u in het voorjaar ook bollen planten die juist in de zomer gaan bloeien.
Een bezoekje aan een tuincentrum is tegenwoordig bijna een dagje uit. Je kunt in de grotere centra heerlijk op het overdekte terras koffie drinken en zelfs lunchen. Ik kom er altijd heel blij vandaan.

Vamos, met Mieke

Backpacken in Peru (deel 2)

Vamos, met Mieke in de Andes (Deel 2) Enkele jaren terug ben ik zeven weken in Cusco, Peru op backpackers vakantie geweest en vorige aflevering was ik tenslotte een weekendje naar Tipon.

Ollantaytambo

Het is zondag en we gaan te voet op pad naar Urumbamba. In de drukte en het gekrioel op het busstation van mensen met koopwaar, die ook met de bus mee willen, vinden we een acht-persoons busje naar Ollantaytambo. Onderweg tussen het gehotsebots geven twee moeders hun baby's even de borst als de gewoonste zaak van de wereld. We komen veilig aan en staan meteen voor een reusachtige ruïne met overal trappen.

Nederzetting Ollantaytambo

Het is de grootste en imposantste nederzetting na Machu Picchu. Bovendien is alleen hier nog het originele stratenpatroon van de Inca's bewaard gebleven. Her en der liggen enorme uitgehouwen rotsblokken met bulten en holtes, die in elkaar passen en zo voor een extra stevige constructie zorgen. Er zijn antieke badkamers, waarbij het water door irrigatiekanalen wordt aangevoerd en ook van de oude dodencultus zijn er nog steeds overblijfselen aanwezig. We gaan op tijd de weg terug zoals we gekomen zijn, met personenbusje en autobus.

'Badkamer' via irrigatiekanaal

Cultuur in Cusco

De komende week ga ik cultuur snuiven. Ik bezoek de musea van Cusco over hedendaagse kunst, over oude Inca- voorwerpen, over lokale artistieke families en over een project, dat kinderen in hun authentieke Peruaanse ontwikkeling steunt. Ook krijg ik les op de panfluit, de Zamponia. Op mijn gastadres zie ik andere gasten komen en gaan en wijd ik me aan mijn Spaanse les.

Zang, dans en klederdracht op de Plazoleta de San Blas

In Cusco onderneem en beleef ik van alles. Bijvoorbeeld picarones eten. Dit is een Peruaanse specialiteit, zeg maar donuts in een zoete saus. Of naar de kapper gaan: eerst zelf je kleur kopen bij de drogist, want die hebben ze bij de kapper niet en dan tijdens de behandeling min of meer vergeten worden. Tenslotte zit de verf overal, waar je hem niet wilt hebben. Of naar de Plazoleta de San Blas, waar zang en dans in klederdracht te bewonderen is. Daar is ook het Mendivil museum met poppen met hele lange nekken, die de verering van de lama weergeven. Of die meneer, die mijn aura kan lezen en met overigens prachtige sieraden de slechte invloeden van mij kan afweren. Maar 300 Dollar vind ik toch wat veel. Ik heb het tot nu toe ook zonder hem en zijn sieraden gered.

Museum Mendivil

Santa Teresa

Mijn Spaanse les is inmiddels ten einde, het wordt tijd om Cusco te verlaten. De volgende dag zitten we in een busje richting Santa Maria, bagage op het dak. Rik en ik zitten voorin en zien de chauffeur een kruisje slaan. Onderweg volgen er vele meer, want de weg wordt slechter, de bochten onoverzichtelijk en overal ligt vallend gesteente. We klimmen en slingeren tot 4300 m hoogte. Over de top van de berg wordt de begroeiing (sub)tropisch, de temperaturen ook en de muggen, zo klein als fruitvliegjes, steken venijnig. Van Santa Maria gaat het naar Santa Teresa per taxibus en daarna nog een paar km lopen naar de hacienda van de Peruaanse familie van Rik. Het is allemaal heel een-

in de Andes

Onderweg naar Aguas Calientes

voudig ingericht en ook de stroom is momenteel uitgevallen. Ik slaap die nacht in een tentje, tenminste als ik niet elke twee uur het luchtbed moest oppompen. Om vijf uur geloof ik het wel en sta ik op, afgaand op huishoudelijk gerinkel in de hacienda. Het ontbijt bestaat uit gebakken aardappelen met broodjes en koffie. Die dag gaan we de canopé doen. Dit is een manier om van de ene kant van het ravijn naar de andere kant te komen via een katrol over een kabel, die daar gespannen is. We moeten wel eerst het beginpunt van de kabel zien te bereiken en dat is behoorlijk klimwerk.
Bij de kabel krijgen we goede uitleg, ik word in een zitje gehesen en dan: rollen maar. Helaas bereik ik door te weinig gewicht niet altijd de overkant.

Canopé

Op eigen armkracht en met een hulpkabel lukt dat uiteindelijk. Iedere keer klauteren we weer naar een andere kabel voor de volgende zwaai. Zes keer zie ik grote dieptes met snelstromende rivieren onder mij langs schieten.
Het is een super ervaring. Na dit avontuur brengen we de middag wat rustiger door met een bezoek aan de thermale baden even buiten Santa Teresa. Ze liggen schitterend te midden van de bergen. Het water is 40 tot 45 graden C, heerlijk ontspannend na zo'n avonturendag. De terugtocht naar de hacienda gaat nu per taxi, want om zes uur begint het al te schemeren. Morgen reizen we verder naar Aguas Calientes en Machu Picchu.

Machu Picchu

We staan vroeg op en na een twijfelachtig ontbijt vertrekken we per taxi naar Santa Maria. Van daaruit lopen we met volle bepakking in de brandende zon over een spoorlijn naar Aguas Calientes. Over de bielzen lopen is moeilijk door hun ongelijke afstand en ertussen ligt scherp split. Daar stap je liever niet in. Deze omstandigheden zijn slopend en bij het zien van het plaatsje in de verte beloven we onszelf een terrasje met een fris verkoelend biertje. Het valt toch nog tegen: alles helt en het hotel ligt natuurlijk op het hoogste punt. Uitgerekend vandaag viert dit plaatsje zijn verjaardag. De hele nacht is er keiharde muziek en van slapen komt niet veel. Nou moeten we toch vroeg op, want om half zes staan we in de rij bij de bus naar de ruïnes van Machu Picchu. We zijn niet de enigen; in het hoogseizoen komen hier wel 4000 toeristen per dag. Maar het is echt imposant, zoveel bouwwerken van tegen de berg opgebouwde rotsblokken, de honderden trappen en al die terrassen. De klim- en klauterpartijen zijn het meer dan waard om alles van dichtbij te zien. De Inca's waren echte bouwmeesters, ongelooflijk. In de middag gaan we terug naar Aguas Calientes. Het plaatsje verkeert nog steeds in verjaardagstemming met een grootse parade, overschald door een luide stem, die het district en zijn inwoners de hemel in prijst. Kinderen worden al vroeg gedrild om te marcheren, zoals je vaker op schoolpleinen ziet. We nemen de trein terug naar Cusco. Je moet je een half uur voor vertrek met je ticket melden. Als de trein klaarstaat, moet je weer in de rij om je ticket en paspoort te laten controleren, voordat je het perron op mag. Daarna controleren ze bij het rijtuig, waarvoor je gereserveerd hebt weer je paspoort en ticket en dan mag je gaan zitten. De stoomloc doet over 45 kilometer tot Ollantaytambo al twee uur door de wachttijden op passeerplaatsen over dit enkelspoor. We besluiten voor het laatste stuk naar Cusco toch maar een taxi te nemen. Lees in de volgende Buitenband het laatste deel.

Mieke Geursen,
bewerking Luc van der Woude

Machu Picchu

Zonnige dag op de Linge

Het is inmiddels bijna winter als u dit leest. Maar op 24 augustus zaten we volop in de zon tijdens onze boottocht over de Linge. Al spoedig nadat de uitnodiging op de deurmat was gevallen, stroomden de aanmeldingen binnen. Daardoor zaten we binnen no time aan de maximale capaciteit van het schip. Gelukkig beschikt de rederij over een tweede schip en dat werd snel door ons bijgeboekt.

Op De Parel of op De Kroon?

Zoals gebruikelijke bij rasechte ANWB-ers zijn velen al present rond 10 uur. Veel te vroeg want het schip was nog niet bevoorraad. Het nabij gelegen terras was spoedig bezet door vele oud collega's. Maar tegen elf uur stond het gebak op tafel en de koffie was warm en donkerbruin. Kiezen we voor de Kroon van Leerdam of voor De Parel van de Linge? Het laatste schip heeft een groter, open bovendek. Ook al is de wind nog fris, je kunt dan lekker even buiten uitwaaien. De verdeling over de schepen verloopt zeer soepel en nadat ook de heer Vroomans senior aan boord was geholpen (hij kwam per taxi uit Bussum!) konden we vertrekken. Zoon Jos Vroomans maakt deze dag de foto's tezamen met collega Mieke Geursen op de andere boot. Wat een luxe dat we over 2 fotografen beschikken.
Varen blijft puur genieten! Je zit heerlijk op het bovendek of lekker achter de grote panoramaruiten en laat de omgeving aan je voorbij glijden. Wat een schilderachtige omgeving hier langs de Linge.

Ik heb prachtige huizen gezien waar ik zo mee zou willen ruilen. Maar ik vrees dat mijn bankrekening dat niet toelaat.

Contact met oud collega's

De helaas onlangs overleden directeur Ruud Olland had gelijk met zijn uitspraak: 'Zet ze op een boot en ze maken contact met elkaar'. Dat is ook de bedoeling van deze excursie. Je ziet en spreekt weer eens oud-collega's en dat levert gezellige gesprekken op. Wellicht ook met personen die willen meehelpen om de activiteiten van ons bestuur te continueren.

Want vrijwilligers zijn altijd nodig. Het echtpaar De Regt-Julsing heeft zich al bereid verklaart ons team te komen versterken. Heel veel dank daarvoor. Wie volgt? Mevrouw Hamme, die vroeger ons op het hoofdkantoor verwende met koffie, is door een deelneemster per auto opgehaald zodat zij, nu ze wat slechter ter been is, ook van de partij kan zijn. Prima initiatief!

Lekker eten en drinken hoort erbij

Tegen het middaguur komt het buffet uit de vloer omhoog. We genieten van de ruime uitstalling met warme en koude gerechten. Natuurlijk een lekker glaasje wijn, bier of fris erbij. En na het buffet gaat de zeer vriendelijke bemanning van het schip rond met enorme ijscoupes.

Waar je ook je plekje aan boord hebt gevonden, er komt steeds een vriendelijke dame langs met de vraag of je nog iets wilt drinken.
Tegen vier uur legt het schip aan aan de kade in Leerdam. We kunnen terugkijken op weer een geslaagde dag op het water met prachtig zonnig weer. Waar we volgend jaar gaan varen is nu nog niet bekend, maar eind oktober starten we de voorbereidingen voor het seizoen 2018. Mogen we u dan ook verwelkomen?

Annette Notenboom

Alle foto's van deze excursie kunt u zien op onze website: *www.vg-anwb.nl*

Herkent u deze oud-collega's nog? deel 3

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
John Ekel	Ruud vd Berg	Monique Kruse	Kitty Rozema	Jan Huizing	Frans Luijkx	Helga Bieleman	Rein vd Oever	Jacques v B. Henegouwen	Jacques Lorsheijd	Loes Edzes
Inno van Lieshout	Marc Krebbers	Sophie van Wijk	Hennie Haaksma	Marit Tüske	Jacques van 't Riet	Jaap van Houwelingen	Bas Schotte	Jantien Wondergem	Rien van Helvoort	Marjan de Ruijter
Pim Janse	Anneke Huertas	van Royen	Ellen Manschot	Miguel Nanning	Kees Koper	Marina Moerman	Zeka	Annelies Ottervanger	Harrie de Loenen	Henk Zwijnenburg
Pieternel Geurts	Joop de Vries	Michel de Korte	Jan vd Zeep	Jacinte Wilmink	Wilma vd Kooij	Jacquelien Vooijs	van Noort	Jos Vroomans	Gonnie Teljeur	Carla de Bloois
Cecilia Ouddeken	Diederik van Dorth t Medler	Anton Melchior	Hans de Bruin	Jan Beugelaar	Uschi Verheij	Liesbeth Joustra	Max Paap	Monique vd Sanden	Arie Spaans	Eveline Boele
Cid Koster	Wim Doodhagen	Norbert Rooswinkel	Hans Drost	Della Goossens	Willie vd Kaaij	Harm Medema	Paulien Wijering	Monique Steeman	Erik de Jonge	Joop Nijman
Asha	Sako Kroon	Sytze Venema	Jan ter Wengel	Wim v Yperen	Marijke Tuurenhout	Ad Vonk	Niek Versteeg	Cor de Quaasteniet	GertJan Kamerman	Yvon Welners
Hans Hubers	Willem Sevenster	Frank Klein	Hans Nederstigt	Frank de Winter	Henk Berkenbosch	Bert vd Snoek	Henk van Drunen	Jennie Schouten	Willem Ligtenstein	David Veldt
Liesbeth Mallee	Jan Bokma de Boer	Ditmar van Deene	Irma Bennenk	Duco Politiek	Rob Vreede	Richard Sparreboom	Andrea vd Veen	Sandra da Cruz	Irmgard Vlüggen	George vd Craats

Foto's: Bram Visser

Vitaal

Door Mieke Geursen

Joop Hamerslag

- Werd in september 1935 in Den Haag geboren en is dus inmiddels 82 jaar.
- Joop heeft een 2 jaar jongere zus gehad, die veel te vroeg op 60-jarige leeftijd is overleden.
- Joops vader was machinist-stoker in het Zuidwal Ziekenhuis in Den Haag en met enige trots vertelt Joop dat zijn vader de allereerste aluminiumlasser van Nederland was. De technische inslag heeft hij van zijn vader. Samen maakten ze van door vader opgekochte schademotoren weer één volwaardige motor. In huize Hamerslag werd alles gerepareerd. Vader is 73 jaar geworden.
- Zijn moeder zorgde voor het huishouden en werd 96 jaar.
- Na de LTS ging Joop op zijn 15e als leerling monteur aan het werk bij Blankespoor en volgde tegelijkertijd in de avonduren de opleiding tot automonteur.
- Van 1953 tot 1960 vervulde hij zijn diensttijd als 'burgermonteur' bij het 115e TD in de nieuwe Frederik Kazerne in Scheveningen, die eind 1959 werd opgeheven.
- In 1958 trouwde Joop met Bernadette Elisabeth - kortweg Dien - de Haan. Ze kennen elkaar al vanaf de lagere school, waar Dien samen met Joops zus in dezelfde klas zat. Maar pas op Koninginnedag 1955 sloeg de vonk over.
- Samen kregen zij een zoon en een dochter en hebben inmiddels ook 2 volwassen kleindochters, waar ze apetrots op zijn.
- Op 1 januari 1960 trad Joop in dienst bij de ANWB-Wegenwacht op de Gedempte Burgwal, waar Jan Ham en Jan Buys de scepter zwaaiden. Joop blijkt de een na kleinste wegenwacht te zijn. Na drie maanden verhuisden ze naar de Pauwmolen in Delft waar het eerste Wegenwachtstation werd geopend en tegelijkertijd de eerste praatpaal in gebruik werd genomen. Joop werd motorwegenwacht. Eerst op een BSA 600 'zijklep', daarna op de BSA 500 'kopklep', de TZ-55-99, 'zijn' motor!
- Toen Joop ernstige rugproblemen kreeg moest hij als wegenwacht stoppen.
- Zijn kennis ging niet verloren: hij ging in de avonduren de cursus 'Pech Onderweg' geven in de Technohal en leidde daarnaast in Voorschoten aspiranten op tot volwaardig wegenwacht. Ook Bea, het eerste 'wegenwachtmeisje'.
- De laatste 7 jaar van zijn loopbaan vervulde Joop als directiechauffeur van Paul Nouwen. Een periode, waarin hij samen met Nouwen veel heeft meegemaakt.
- Op 1 oktober 1995 ging Joop met VUT, maar had geen tijd om achter de geraniums te gaan zitten.
- Samen met Dien stortte hij zich in divers vrijwilligerswerk, van bestuursfuncties tot organisatie van vakanties voor ouderen, zoals hij bijvoorbeeld gedurende 17 jaar deed voor verzorgingshuis Loosduinsehof.
- Ook nu nog houdt hij zich bezig met de organisatie van een biljartclub in het woonzorg complex waar ze inmiddels zeven en half jaar wonen. Vorig jaar ontving hij dan ook uit handen van de burgemeester van Den Haag de gouden stadsspeld: 'als blijk van grote waardering voor het langdurig verrichten van vrijwilligersactiviteiten voor de Haagse samenleving in het algemeen en voor ouderen in het bijzonder'.
- Tot zijn 70ste jaar heeft Joop geskied, maar een paar versleten knieën luidden als spelbreker het eind van het festijn in.
- Joop leest dagelijks de krant en slaat nooit het journaal op TV over. Joop en Dien kijken verder selectief TV. Joop luistert graag naar muziek en is een echte jazzliefhebber, vooral Rita Reys.
- Tot drie jaar geleden werd er in de vakantie met de caravan gekampeerd. Nu beperken ze zich tot weekendjes weg in Nederland, het liefst in Friesland aan het water. Joop rijdt nog steeds auto.
- Ze vinden het nog steeds heerlijk om samen te dansen en bij feestjes staan ze altijd als eersten op de dansvloer.
- Dien zorgt ervoor, dat er altijd gezond wordt gegeten en probeert bij Joop het gebruik van suiker te minderen, maar het blijft moeilijk. Een klein welstandsbuikje is daarvan de stille getuige.
- En last but not least: Joop houdt op zijn tijd van een rood wijntje en van een "Juttertje", kruidenbitter uit Texel.

Zijn levensmotto:
Doorgaan en genieten van elkaar en het leven!

Pensioen & Zorg

Stoppen en doorgaan

Mijn taak bij het Verantwoordingsorgaan zit er op. De opvolging is inmiddels geregeld. In de vorige Buitenband kondigde ik aan dat alle gepensioneerden een brief zouden krijgen en met een tegenkandidaat zouden kunnen komen. De door de VG-ANWB naar voren geschoven kandidaat-opvolger was Jaap de Wever. Jaap is nog niet gepensioneerd, maar ook niet meer in actieve dienst bij de ANWB. Hij woont in Alphen aan de Rijn en dat ligt een stuk dichter bij Den Haag dan Epse. Het is duidelijk dat alle gepensioneerden veel vertrouwen in Jaap hebben, want er zijn geen tegenkandidaten gekomen. Jaap heeft zitting gehad in de voormalige Deelnemersraad en is tevens lid van een NVOG werkgroep, die de jaarverslagen van pensioenfondsen napluist. Hij kan dus vergelijkingen maken met de cijfers van andere fondsen.
Jaap is door het bestuur van het Pensioenfonds per 1 oktober benoemd als lid van het Verantwoordingsorgaan. Op 24 oktober was het mijn laatste vergadering met als thema communicatie. De voorbereiding van dat thema had ik nog op me genomen.

Met deze rubriek in de Buitenband zal ik nog doorgaan. Daarvoor waren nog geen opvolgers. Van het Pensioenfonds blijf ik de informatie ontvangen, zodat jullie op de hoogte kunnen blijven.

Nieuwe vertegenwoordiger in het bestuur in aantocht

De vorige keer schreef ik dat Marlène Philippus is herbenoemd in het bestuur. In 2018 zal ze terugtreden. Vanuit het bestuur is de wens gekomen om de opvolger van Marlène alvast mee te laten draaien in het bestuur. Die wens is door het Verantwoordingsorgaan gehonoreerd. Bert Nollen – penningmeester van de VG-ANWB en oud-directeur van het Pensioenfonds ANWB – is door de VG-ANWB naar voren geschoven als de opvolger van Marlène. Ton Groenewege en Jaap de Wever, die de gepensioneerden vertegenwoordigen in het Verantwoordingsorgaan, gaan Bert formeel voordragen bij het bestuur.

Jaarverslag 2016 al gelezen?

Er waren dit najaar genoeg herfstachtige dagen om mijn tip over het lezen van het jaarverslag van het Pensioenfonds op te volgen. Dan weet u dat het fonds eind 2016 een belegd vermogen had van bijna 1,4 miljard. In 2011 was dat nog iets meer dan 850 miljoen. Vergeleken met 2015 waren de beleggingsopbrengsten in 2016 duidelijk beter. In 2016 was er een positieve opbrengst van bijna 125 miljoen en in 2015 was er een negatieve score van 13 miljoen euro.
Opvallend is de daling in actieve deelnemers in het pensioenfonds. Eind 2016 waren dat er 3.762 terwijl het eind 2011 nog 4.625 waren. Een daling van 863. Als je naar de getallen kijkt is het fonds aan het vergrijzen. Aan gepensioneerden telde het fonds in 2011 nog 1.464 personen en eind 2016 waren er 2.075.
De grote bulk ligt bij de slapers. Dat zijn medewerkers die ooit bij de ANWB hebben gewerkt, maar naar elders zijn vertrokken. Dat waren er eind 2016, 6.045 en eind 2011 nog 4.568. In totaal waren er eind 2016, 11.882 deelnemers.
Helaas zijn de uitvoeringskosten van het Pensioenfonds per deelnemer aan het stijgen. De eisen van De Nederlandsche Bank worden steeds strenger. Meer eisen betekent meer papierwerk. De kosten waren eind 2015 nog 318 euro per deelnemer en eind 2016 zijn ze gestegen naar 389 euro.

Minder actieve deelnemers en stijgende kosten hebben binnen het bestuur geleid tot de vraag of het Pensioenfonds als zelfstandig fonds moet doorgaan of dat er gezocht moet worden naar alternatieven. In 2018 zult u daar meer van horen.

Dekkingsgraad uit dal

Eind september was de actuele dekkingsgraad voor het eerst sinds jaren weer boven de 100 gestegen. De stand was 100,8. Maatgevend voor aanpassingen is echter de beleidsdekkingsgraad. Dat is een voortschrijdend gemiddelde van de laatste 12 maanden. Eind september was de stand nog 97,2. In oktober vorig jaar was de rente lager dan nu, zodat eind oktober 2017 een hogere beleidsdekkingsgraad verwacht mag worden. Maar daarna wordt het spannend. De rente op langdurige staatsleningen is nu redelijk stabiel. Als er stijgingen komen, zal dat mondjesmaat gaan. Met wat geluk zijn we eind 2020 boven de 104,3. Als we dat halen kunnen kortingen achterwege blijven. Dromen over een gedeeltelijke indexatie (bij 110%) of een volledige indexatie (125,5%) mag, maar indexatie ligt nog ver bij ons vandaan. Misschien – en dat hoop ik met u – gaan alle rekenpartijen van onze nieuwe regering nog iets positiefs opleveren voor de huishoudkas.

Zorg, hoe zwaar tilt u er aan?

Bij de laatste bootexcursie van de VG-ANWB heb ik eens om me heen gekeken. Ik zag nogal wat vooruitgeschoven buikjes. Dat zijn echter wel extra gewichtjes. Ik zag visioenen van mogelijke knie- en heupoperaties, om over suikerziekte en te hoge bloeddruk maar te zwijgen. Extra inkomsten voor artsen liggen in het verschiet. En de zorg is al zo duur. Twee gebeurtenissen uit het verleden kwamen bij me boven. Op een VG-ANWB bijeenkomst pleitte een vertegenwoordiger – een oud huisarts – van 'Beter Oud' om voortaan maar één glaasje wijn te nemen. Ze zei erbij dat het dan wel een duurder wijntje mocht zijn. Dat laatste advies heb ik niet gevolgd, maar minder wijn leidde wel tot een iets lager gewicht. Toch meegenomen. Verder dacht ik aan mijn vader en het advies van zijn huisarts toen de weegschaal teveel naar rechts ging. Minder aardappelen en minder rijst. Gelukkig mocht een jonge jenever nog wel. Ook dat advies pakte goed uit. Het gewicht daalde en de suikerziekte werd voorkomen. Kortom, met minder ben je beter uit.

Beno Koens, *bkoens@hetnet.nl*

Ledensecretariaat

Personalia per 13 november 2017

	Regio
Nieuwe leden:	
Mevr. O.M. (Olga) Wilts-Merx, Tongerhof 21, 5673 PG Nuenen, tel: 040-2837570, ex telefoniste, opleider	74
Dhr. J. (Bob) Geurdes, Bernard Zweersstraat 30, 1544 MB Zaandijk, tel: 075-6289391, ex wegenwacht, medew. TSA, routemonteur technisch beheer	14
Dhr. H. (Hennie) Meder, Nassaulaan 74, 3135 ZK Vlaardingen, tel: 010-4340651, ex wegenwacht	53
Dhr. P.N. (Pierre) Meertins, Rottestroom 53, 2721 CX Zoetermeer, tel: 079-3415229, ex senior accountmanager binnendienst media	50
Mevr. I. (Irene) Nehmelman-Burgers, Wilgenlaan 74, 1161 JN Zwanenburg, tel: 020-4976847, ex medew. meldkamer, autokeuringen, interne communicatie: redacteur, hoofd-eindredacteur, communicatie adviseur	11
Dhr. J.A.G.W. (Ko) Droogers, De Hoeve 47, 3471 DG Kamerik, tel: 0348-401764, ex beleidsmedewerker waterrecreatie, regio manager public affairs	59
Mevr. M.J.C. (Marian) Beintema-Notenboom, Elzendreef 73, 2272 CH Voorburg, tel: 070-3871936, ex adm. medewerkster bewegwijzering	26
Dhr. S. (Sytze) Venema, Rijksstraatweg 42, 4197 BC Buurmalsen, tel: 06-20959647, ex diversen, alarmcentrale, wegenwacht, hulpverlening, retail	56
Mevr. W.F.Y. (Wilma) Van Mastrigt-Pol, Bongweg 199, 3192 NB Hoogvliet, tel: 010-4162275, ex ambtelijk secr. medezeggenschap	53
Dhr. W. (Joop) Timmer, Lindehoeve 13, 3451 TL Vleuten, tel: 030-6774730, ex wegenwacht	59
Dhr. J. (Johan) Schapelhouman, Dr. Beelstraat 12, 8471 KV Wolvega, tel: 0561-617330, ex wegenwacht	89
Verhuisd naar:	
Dhr. B. Bouweriks, Maarten Trompstraat 3, 5262 VK Vught, tel: ongew.	74
Dhr. R. van den Oever, Oude Haagweg 46 Q, 2552 EP Den Haag, tel: ongew.	38
Mevr. D. Draaijer-Kaal, tijdelijk: Halvemaanweg 8, 7323 RW Apeldoorn	83
Dhr. J. van der Heijden, Nijverheidstraat 11, 4191 EB Geldermalsen, tel: ongew.	56
Overleden:	
Mevr. Y. Kroes, (echtgenote van dhr. L. Kroes), Deventer, 13 augustus 2017	83
Mevr. F.J. Noordervliet-van West, 's-Gravenhage, 13 augustus 2017	47
Dhr. P. Draaijer, Epe, 14 oktober 2017	86
Mevr. S.E. Duinkerke, (echtgenote van dhr. P. Tims), 15 oktober 2017	53
Dhr. H. te Kulve, Nunspeet, 10augustus 2017	86
Mevr. T.A.C.M. Dona-Verdonk, Hoofddorp, 22 oktober 2017	11
Dhr. R.E. Corbet, Jakarta (Ind.), 23 oktober 2017	99
Opgezegd:	
Dhr. J.W. Aschman, Cantaloupenburg 22, 2514 KL Den Haag	35
Mevr. J. Dijkstra-Keuning, Uilke Boonstralaan 30-13, 8501 EC Joure	89
Correctie ledenlijst:	
Dhr. P.J. Deelen moet zijn: P.J. van Deelen	20
Wijziging regio:	
Dhr. R. van den Oever, van regio 35 naar regio 38	38

Van het Ledensecretariaat

Alweer bijna een jaar voorbij! Wat gaat de tijd toch snel. Ik heb het gevoel dat ik nog maar kort geleden aan onze bijdrage van de vorige Buitenband zat te schrijven. Nu zit ik al weer te prakkezeren wat er in de laatste maanden aan belangwekkende en schrijvenswaardige 'ledensecretariaatsaangelegenheden' de revue zijn gepasseerd.
Ja, het ledenbestand blijft in beweging. Na verrekening van de nieuwe aanmeldingen, opzeggingen en overledenen na de opgave in de laatste Buitenband (779) komen we op dit moment uit op 782 leden. Evenals in de vorige Buitenband is het aantal leden daarmee wederom slechts met 3 gegroeid. De groei gaat dus langzaam maar gestaag zullen we maar zeggen.
En, oh ja, u hebt onlangs post van ons ontvangen over de aankondiging van vernieuwing van de VG-ANWB-website en een brief over de faciliteitenregeling en welke gegevens wij daarvoor van u nodig hebben. Fijn te merken dat u daar goed op reageert. Wat ons daarbij echter opvalt is dat er nu pas opmerkingen binnenkomen over foute naamgegevens in ons ledenbestand, die daar dan al meer dan vijf jaar in blijken te staan (ja, wij controleren ècht alles !). Maar ook dat we van sommige leden nu pas een e-mailadres doorkrijgen. Wij zijn daar erg blij mee, want dat betekent dat steeds meer (oudere) leden gebruik maken van een computer en dus met de tijd meegaan. Kortom, deze post lijkt dus tevens als een soort wake-up call gefungeerd te hebben. Erg fijn, want correcte naam- en adresgegevens zijn voor zowel u als voor ons van belang.
Maar in het vervolg alle mutaties in uw gegevens graag tijdig en altijd doorgeven aan *ledensecretariaat@vg-anwb.nl* !

Als u om wat voor reden geen e-mail gebruikt of hebt en toch de ledenpagina's, (waarvoor u moet inloggen) van onze website wilt bezoeken, stuur ons dan een berichtje, eventueel per post en wij zorgen voor een passende oplossing.
Wie onverhoopt geen e-mailbericht met inlog-gegevens voor de nieuwe website heeft ontvangen, verzoeken wij zich eveneens te melden.

Ons stukje in de vorige Buitenband sloot ik af met een wens voor mooi weer tijdens de boottocht over de Linge, nu sluit ik alweer af met u allen een fijne decembermaand toe te wensen met prettige, rustige Kerstdagen en een heel goed, gelukkig en vooral gezond 2018!
Met een hartelijke groet,

Mieke Geursen en Rolf van der Loo
Ledensecretariaat

Puzzel

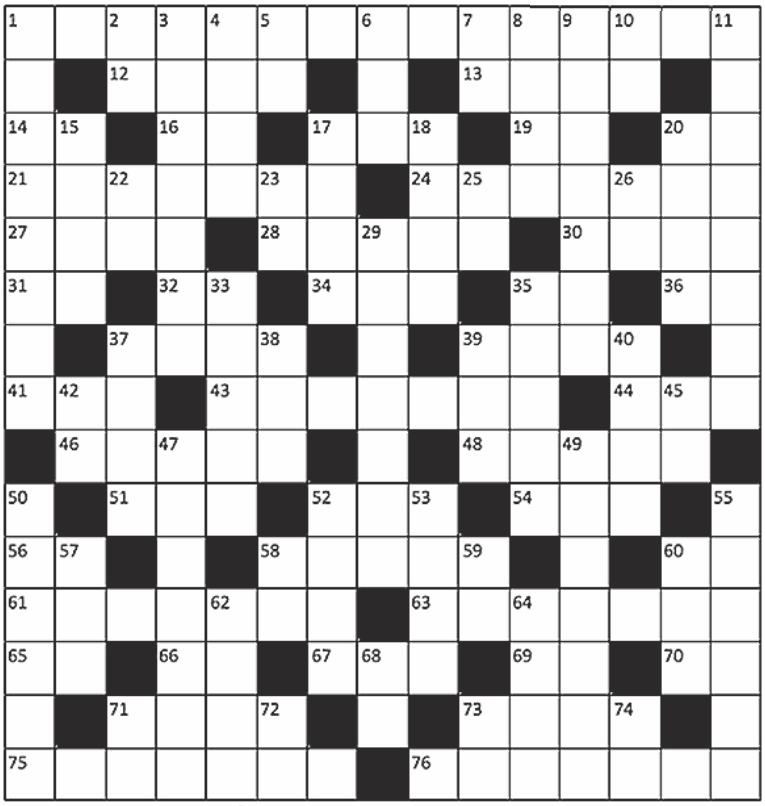

© www.ruiterpuzzel.nl

23	75	11	58	29	51	40	5	43	37	30	55	8	52	39
64	12	27												

Horizontaal

1 Gelukwensen ter gelegenheid van Nieuwjaar 12 onthaal 13 dierenverblijf 14 lengtemaat (afk.) 16 voorzetsel 17 huisdier 19 en dergelijke (afk.) 20 cent (afk.) 21 mankeren 24 eerlijk 27 fijn gevoel voor kiesheid 28 oorspronkelijke inwoners van Nieuw-Zeeland 30 in het water uitgezette lijn 31 inhoudsmaat (afk.) 32 Spanje (in internetadres) 34 leerlingen (afk.) 35 IJzer (symbool) 36 tangens (afk.) 37 tegen 39 watervogel 41 kledingstuk 43 groente 44 voorzetsel 46 hevige wind 48 Amerikaanse filmkunst onderscheiding 51 mier 52 Wet Openbaarheid van Bestuur (afk.) 54 buidel 56 dit moment 58 snelle gang van het paard 60 Neon (symbool) 61 soort vuurwerk 63 vlek door gemorste wijn 65 titel 66 familielid 67 muzieknoot 69 onzes inziens (afk.) 70 onder andere (afk.) 71 kaassoort 73 asbus 75 voortreffelijk 76 soort oudejaarsgebak.

Verticaal

1 Mis met Kerstmis 2 boom 3 buitenshuis eten 4 opnieuw 5 jaar (afk.) 6 papegaai 7 waarschijnlijk (afk.) 8 tafelgast 9 dichterbij komen 10 Sierra Leone (landencode) 11 consumeren 15 maaltijd 17 vuurwerkgeluid 18 losgegane steken 20 online 'praatje' op internet 22 na christus (afk.) 23 emeritus (afk.) 25 wiskundig getal 26 circa (afk.) 29 lekkernij bij oudjaar 33 begin 35 viering 37 diploma 38 in samenwerking met (afk.) 39 ik 40 steekvlieg 42 rund 45 slee 47 omhelzen 49 skiën met carve-ski's 50 genodigde 52 dans in ¾ maat 53 soort drank met vruchten 55 waar van het haar opgemaakt is 57 tijdseenheid 58 persoonlijk voornaamwoord 59 monnikskleed 60 nieuw 62 vleesgerecht 64 bestanddeel van sushi 68 voorzetsel 71 Finland (in internetadres) 72 Nederlandse Antillen (in internetadres) 73 uitwendig gebruik (Lat. afk.) 74 voegwoord.

De oplossing van de kruiswoordpuzzel uit het Kies een item.nummer Kies een item.luidt:

VLOERVERWARMING

Wij hebben 73 inzendingen ontvangen.
De trekking door onze 'huisnotaris' heeft plaatsgevonden op 6 november j.l..

De winnaar is geworden:
De heer P. van Barneveld te Moerkapelle. Van harte gefeliciteerd!

De felicitatiebrief en de prijs, een VVV-cadeaubon ter waarde van € 25,- zijn inmiddels naar de winnaar verstuurd.

De oplossing van deze puzzel inzenden vóór 26 januari 2018 naar:
Hans Middelraad
Stortemelk 22, 2401 BZ Alphen a/d Rijn
of per e-mail naar: *puzzel@vg-anwb.nl*